

Men jeg vil da godt sige, at når jeg læser lovforslaget, så synes jeg, det står meget klart, hvordan rummeligheden er for børn med handicap. I bemærkningerne, og nu læser jeg op, står der:

»I tilfælde, hvor børn med handicap ønskes optaget i en privat institution, vil optagelse kunne nægtes.«

Det står da fuldstændig klokkeklart at dem er der ikke plads til. Det kan man bare nægte.

Derfor synes jeg sådan set ikke, det er klarhed, der er brug for. Jeg synes, der er brug for en ændret holdning i det her lovforslag. Og hvis vi kan hjælpe til, så gør vi gerne det. Men det får os ikke til at vende på en tallerken, for det er et af mange problemer i det her lovforslag.

Kl. 13.30

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Jamen jeg sagde også i min ordførertale, at vi godt vil have ministeren til at uddybe, hvad der skal forstås ved rummeligheden.

Selvfølgelig har vi da læst meget grundigt på lovforslaget, også hvad angår de handicappede.

Nu tror jeg ikke, det skal forstås sådan, men det kan vi måske også få ministeren til at svare på, at en institution kan nægte at tage en handicappet. Institutionen kan måske sige nej, hvis det er en institution, som ligger på tredje etage i en boligblok, hvor der ikke er en elevator og ikke er mulighed for, at f.eks. en kørestol kan komme derop. Så er det en begrundelse, som vi synes er rimelig, for, at administrationen kan sige: Vi vil meget gerne have barnet, men vi har ikke plads, vi har ikke forhold til at få det barn op på tredje etage.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det tak til fru Pia Kristensen, der er ikke flere bemærkninger. Så er det fru Dyremose som ordfører.

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg vil starte med to indledende bemærkninger, for det første at jeg vil ønske, at fru Sandy Brinck næste gang, fru Sandy Brinck citerer fra bemærkningerne, citerer det, der står efter kommaet, hvor betingelserne netop er oprenset. Den anden er, at jeg nu ser frem til en debat, hvor jeg rent faktisk er ordfører og derfor i modsætning til tidligere på dagen glæder mig til at svare på de spørgsmål, der måtte blive stillet.

Så til forslaget: Vi står her over for endnu et forslag fra en konservativ minister, der medvir-

ker til at udvide rammerne for, hvad der er muligt for den enkelte familie, giver større rammer, giver mere fleksibilitet, udvider rammen for, hvordan den enkelte familie ønsker at indrette sig her på børneområdet. Den væsentlige forskel er til fordel for dem, der ønsker at definere det gode liv, hvor dette forslag netop lægger op til at udvide rammerne for, hvad den enkelte måtte have lyst til at bruge.

Der er rigtig mange mennesker, der bruger de kommunale institutioner til deres børn. Jeg har også indtryk af, at der er rigtig mange børn, der er glade for at gå der, rigtig mange forældre, der er rigtig glade for at bruge de kommunale dagtilbud, og heldigvis for det, for der er jo nemlig rigtig mange gode kommunale tilbud. Derfor ser jeg det heller ikke som noget stort problem, når nogle lægger op til at sige, at der jo ikke er så mange, der bruger de private, og om det så ikke er lige meget, eller hvorfor vi så har dem, eller om det ikke er, fordi de er dårlige. Jeg ser det som et udtryk for, at i den situation passer det kommunale tilbud bedst til den enkelte familie.

Men uanset det så er der nogle familier, der ikke synes, at det er det, der passer godt til dem, og de familier får nu endnu flere muligheder for at vælge et andet tilbud, som passer bedre til netop deres barn, til netop deres familie, til netop deres geografi, eller hvad det nu måtte være.

Så er der mange, der er bekymrede, for hvad nu med de her institutioner, nu bliver det jo sådan noget privat noget, men jeg forstår sådan set på ingen måde bekymringen. Sagen er jo også den, at de her institutioner skal leve op til formålsbestemmelserne, de skal leve op til læreplanerne, det indgår tilmed, at integration, samhörighed og demokrati skal være en del af formålsbestemmelsen, ligesom man som hovedregel faktisk er pålagt at tale dansk i de her institutioner. Den bekymring ser jeg altså ikke.

Så er der nogle, der taler om, at uh, nu bliver det ualmindelig dyrt, men hvorfor det? Vi ved jo, at danske forældre stiller krav, vi ved, at de ikke synes, at de bare skal betale skyhøje priser for pasningen, så hvorfor skulle de ikke vælge et andet tilbud, hvis de synes, at prisen er for høj?

Nej, vi ønsker ikke fra konservativ side at definere, hvad der er rigtigt for den enkelte familie. Det, vi gør med det her forslag, og grunden til, at vi er glade for at kunne støtte det, er, at vi her udvider familiernes muligheder for at gøre det, der passer bedst til den enkelte. Der er masser af gode tilbud på det her område, som mange er glade for og sikkert vil blive i, men for